

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984603696/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Det kan De da ikke mene, fru Harding. Det er da noget, enhver ved.«

»Jeg er ikke vis på, der er nogen.«

»Når jeg nu siger Dem, at jeg kender mange, mange!«
Det svarede konsulinden ikke på.

»Tror De det ikke?« spurte fru Laursen med en hid-sighed, der gjorde konsulinden godt.

»Jeg tror såmænd gjerne, De finder mange præster kedelige.«

»Å, slet ikke fler, end De gør!«

»Jo, det gør De. Absolut.« Konsulinden sa det i en tone, som om hun læste facit op for en tosset dreng, der ikke vil tro, at hans regnestykke er galt. Derefter så hun ud over fjorden, hvor mågerne svævede som liggende tretaller; deres legemer synede så lidt, at de bare lignede små hængsler, der forbandt vingerne.

Fru Laursen følte sig dum og så derved endnu mere ydmyg ud, men hun syntes da også, hun havde grund til at være fornærmet, da så synet af en ung pige, der hilste smilende, idet hun gik forbi, ledte hendes tanker hen på den sidste ny forlovelse.

»Det er skam et udmærket parti,« sa hun, »tænk, brygmester på sådan et stort bryggeri.«

»Å hvad, i en provinsby.«

»Næ, det var naturligvis bedre i København. Men de brygger jo bajerskøl.«

»Hm. De fleste drikker københavnsk øl, især på alle restaurasjoner.«

»Ja, men så hvidtøllet,« sa fru Laursen med øjnene fulde af et bønligt håb om en lille indrømmelse.

»De fleste drikker bajerskøl til maden nu, selv arbejdere.«

»Jeg drikker da hvidtøl.«

»Det kan gjerne være.«

»Men hvad lever bryggerne da af?«